

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CLUJ
SECȚIA CIVILĂ

Cod operator de date cu caracter personal 3184

Dosar nr. 10022/211/2016

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 21 Aprilie 2017

Completul constituit din:

Președinte

Judecător

Grefier

Pe rol judecarea apelului civil declarat de apelant-reclamant , împotriva Sentinței civile nr. 8971, pronunțată la data de 20.10.2016, în dosar nr. 10022/211/2016 al Judecătoriei Cluj-Napoca, privind și pe intimați-pârâți având ca obiect autorizarea executării obligației de a face (art. 580 ind. 2 C.p.c./art. 903 NCPC).

La apelul nominal, făcut în ședința publică, a răspuns reprezentantul apelantului-reclamant, avocat care depune la dosar delegație de substituie a d-lui avocat (fila 24), lipsă fiind restul părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Tribunalul constată că apelul este formulat în termen, este scutit de plata taxei judiciare de timbru și s-a parcurs procedura prealabilă.

Tribunalul constată că, la data de 20.04.2017, s-au depus la dosar, de către apelant, note scrise (filele 20-21).

La data de 20.04.2017, apelantul a depus la dosar cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (filele 22-23).

Reprezentantul apelantului arată că susține cererea de sesizare a I.C.C.J., în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pentru că trebuie lămurită chestiunea admisibilității căii de atac a apelului, în cazul în care prima instanță a respins cererea formulată în temeiul dispozițiilor art. 906, fostul 905 din Noul Cod de Procedură Civilă, existând practică diferită, chiar și la diferite completuri ale Tribunalului Cluj și solicită suspendarea cauzei.

TRIBUNALUL

După deliberare, va încuviința cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere că s-au pronunțat soluții diferite la Tribunalul Cluj, la diferite completuri și va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea judecării până la primirea răspunsului ICCJ, în baza dispozițiilor art. 520 alin. 2 C.pr.civ.

Prin Sentința civilă nr. 8971, pronunțată la data de 20.10.2016 în dosar nr. 10022/211/2016 al Judecătoriei Cluj-Napoca, instanța a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul , în contradictoriu cu paratele și .

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța a reținut următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Cluj-Napoca, la data de 31.05.2016, sub dosarul nr. 10022/211/2016, reclamantul , în contradictoriu cu pârâtele și , a solicitat: obligarea paratelor, în solidar, la plata de penalități în cuantum de 1.000 lei pe zi de întârziere, începând cu 31.03.2014 și

pana la data indeplinirii obligatiei stabilite in titlul executoriu; obligarea paratelor, in solidar, la plata cheltuielilor de judecata.

În drept, au fost invocate prevederile art. 194, art. 255, art. 906 C.pr.civ.

Analizând actele de la dosar, instanța a reținut următoarele:

In fapt, creditorii și au demarat executarea silita împotriva debitoarelor în temeiul Sentinței civile nr. 1558/25.06.2012 pronunțată de Judecătoria Sighetu Marmăției în dosarul nr. 2877/307/2009*.

Prin Sentința civilă nr. 1558/25.06.2012 s-a dispus: 1. reconstituirea dreptului de proprietate pentru suprafața de 38,64 ha pădure, reprezentând diferența până la 51,57 ha teren cu vegetație forestiera după autorul ; 2. obligarea debitoarei la punerea în posesie a petenților și cu suprafața de 38,64 ha pădure, reprezentând diferența până la 51,57 ha teren cu vegetație forestiera după autorul .

În dosarul de executare, în data de 17.03.2014, s-au emis debitoarelor somațiile, prin care li s-a pus în vedere, ca în termen de 10 zile de la comunicare, să îndeplinească obligația stabilită prin titlul executoriu - Sentința civilă nr. 1558/25.06.2012 și să achite suma de 398 lei, reprezentând debit și cheltuieli de executare. Somațiile au fost comunicate debitoarelor în data de 19.03.2014.

Executorul judecătoresc a întocmit procesul verbal din 26.03.2014, prin care a constatat ca debitoarea nu și-a îndeplinit obligația stabilită prin titlul executoriu Sentința civilă nr. 1558/2012 a Jud. Sighetu Marmăției.

În data de 31.07.2014, executorul judecătoresc, având în vedere că executarea silită demarata în dosarul nr. 102/2014 încetează, conform art. 702, alin. 1 C.pr.civ. (în prezent art. 703 C.pr.civ.), a dispus arhivarea dosarului, prevedere legala care reglementează cazurile de încetare a executării silite.

Cererea de chemare în judecata este întemeiată pe art. 906, alin. 1 C.pr.civ., potrivit căruia dacă în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării debitorul nu execută obligația de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unor penalități, de către instanța de executare. Conform alineatului 2 când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.

Prevederile anterioare fac parte din cap. IV al Codului de procedura civilă, denumit „executarea silită a altor obligații de a face și a obligațiilor de a nu face”. Dispozițiile prezentei secțiuni sunt aplicabile în cazul executării silite în natură a obligațiilor de a face sau de a nu face în temeiul unui titlu executoriu – conform art. 903, alin. 1, teza I C.pr.civ..

Din cuprinsul acestor prevederi legale rezultă ca aplicarea de penalități conform art. 906 C.pr.civ. intervine în faza execuțională, ulterior declanșării executării silite. Insa, în speță, executarea silita demarata împotriva debitoarelor în dosarul nr. 102/2014 nu este în curs de desfășurare raportat la actul executorului judecătoresc din 31.07.2014, prin care dosarul de executare a fost arhivat urmare a încetării executării silite conform prev. art. 702, alin. 1 C.pr.civ. (în prezent art. 703 C.pr.civ.). În consecință, este neîntemeiată, solicitarea privind aplicarea de penalități conform art. 906 C.pr.civ..

În plus, raportat la prev. art. 5, lit. h, lit. i și art. 36 din HG nr. 890/2005, îndeplinirea obligației debitoare de a dispune reconstituirea dreptului de proprietate pentru suprafața de 38,64 ha pădure, reprezentând diferența până la 51,57 ha teren cu vegetație forestiera după autorul , prin eliberarea în favoarea creditorilor și a titlului de proprietate pentru terenul menționat, presupune în mod necesar realizarea în prealabil a obligațiilor stabilite în sarcina debitoare , prin același titlu executoriu, de vreme ce, potrivit dispozițiilor legale menționate, titlul de proprietate se emite în baza documentației înaintate de comisia locală, care cuprinde anexa validată, planul parcelar, procesul-verbal de punere în posesie și schița terenului. Astfel, în privința debitoare nu se poate reține vinovăția în neîndeplinirea obligației stabilite în sarcina sa prin titlul executoriu - Sentința civilă nr. 1558/25.06.2012, conform art. 906, alin. 1

C.pr.civ., cât timp potrivit înscrisurilor aflate la dosar nu s-a făcut dovada îndeplinirii de către debitorul obligat a obligațiilor care îi revin în baza aceluiași titlu executoriu (de a întocmi documentația de delimitare a amplasamentului terenului în discuție, de punere în posesie și înaintarea acesteia cu propunere de emitere a titlului de proprietate).

Fata de cele reținute, instanța a respins cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Împotriva acestei hotărâri a formulat apel reclamantul, solicitând admiterea cererii de apel, schimbarea în tot a sentinței atacate, admiterea cererii de chemare în judecată, obligarea intimatelor la plata de penalități în cuantum de 1000 de lei, pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data de 31.03.2014 și până la data la care își îndeplinesc obligația stabilită în titlul executoriu, obligarea intimatelor la plata cheltuielilor de judecată.

Prin cererea depusă la dosar la data de 20.04.2017 (filele 22-23), apelantul a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în sensul clarificării dacă în situația în care prima instanță a respins cererea de acordarea a penalităților întemeiate pe dispozițiile art. 906 (905) alin. 1 și 2 N.C.pr.civ., hotărârea atacată este susceptibilă a fi atacată cu o cale de atac, apel, în temeiul art. 519 și urm. N.C.pr.civ..

În motivare, s-a arătat că, potrivit art. 906 (905) alin. 1 și 2 N.C.pr.civ.: (1) Dacă în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării debitorul nu execută obligația de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unor penalități, de către instanța de executare. (2) Când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.

În ceea ce privește art. 906 (905) NCPC poate da naștere la diverse interpretări, printre care și abordarea greșită că atât încheierile prin care s-au admis cererile de aplicare penalități, cât și cele prin care s-au respins astfel de cereri sunt definitive. O astfel de interpretare nu numai că încalcă orice normă de interpretare juridică, ci, prin lipsirea creditorului căruia i s-a respins cererea de orice mijloc legal prin care să o poată contesta, aceasta îl pune în imposibilitatea de a mai putea obține executarea titlului executoriu, situație inadmisibilă și care, prin prisma art. 6 NCPC, îngreudește însuși dreptul la un proces echitabil.

În interpretarea logică a prevederilor menționate și reținând și principiul *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, în lipsa unei prevederi exprese a legiuitorului, este de netăgăduit că încheierile prin care se resping cererile de aplicare penalități sunt supuse normelor de drept general, fiind atacabile cu apel în lumina noului Cod de Procedură Civilă (art. 651 alin. 4 NCPC). Deși probabil este vorba de o simplă economie în exprimare a legiuitorului, pentru evitarea interpretărilor eronate cu privire la acest aspect, ar fi fost de dorit ca, în conținutul art. 906 NCPC, acesta să introducă și o mențiune expresă referitoare la calea de atac ce poate fi exercitată împotriva încheierilor prin care s-au respins cererile având ca obiect aplicare de penalități, cum, de altfel, putem regăsi în reglementarea altor instituții ale procedurii civile, cum ar fi contestația la executare, materia executării silite sau procedurile speciale.

Așadar, în raport de prevederile art. 906 NCPC, solicită a se constata faptul că încheierile prin care se resping cererile având ca obiect aplicare penalități sunt atacabile cu apel.

Asupra cererii de sesizare a ICCJ pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, tribunalul constată următoarele:

În cauză sunt întrunite cerințele prevăzute de art. 519 Cod pr.civ., potrivit cu care: „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de

Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Astfel, se constată că apelantul susține că, din prevederile art. 906 NCPC, rezultă că doar încheierile prin care se admit cererile sunt definitive și deci, încheierile prin care se resping cererile ar putea fi atacate cu apel.

Contrar acestei opinii, *în opinia instanței*, exprimată anterior în cauze similare, toate încheierile pronunțate asupra cererilor formulate în temeiul art. 906, indiferent că se admit sau se resping cererile, sunt definitive, astfel încât apelul formulat împotriva acestor încheieri este inadmisibil.

Aceasta întrucât textul art. 906 alin. 2 C.pr.civ. nu prevede în mod expres că încheierea prin care se admite cererea este definitivă, ci doar că instanța poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă, să plătească penalități. Din sintagma „instanța poate” rezultă că instanța are posibilitatea să admită ori să respingă cererea. În plus, se constată că, în materia aplicării de penalități, nu se face distincția între soluția de admitere și cea de respingere, cum este în cazul recuzării, la art. 53 C.pr.civ. fiind prevăzut în mod expres că încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată, iar încheierea prin care s-a încuviințat recuzarea nu este supusă nici unei căi de atac. Așadar, dacă legiuitorul ar fi dorit să facă aceeași distincție, între încheierile de admitere a cererii de penalități și încheierile de respingere a penalităților, ar fi prevăzut în mod expres acest lucru.

În lipsa unei prevederi exprese în acest sens, nu se poate face distincția pe care o face apelantul, între încheierile de admitere și cele de respingere, ambele având același regim juridic.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în sensul clarificării dacă în situația în care prima instanță a respins cererea de acordarea a penalităților întemeiate pe dispozițiile art. 906 alin. 1 și 2 N.C.pr.civ., hotărârea pronunțată este susceptibilă de a fi atacată cu o cale de atac, apel.

Suspendă judecarea cauzei în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. 2 C.pr.civ. până la primirea răspunsului I.C.C.J.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică de la 21 Aprilie 2017.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

D.D. 26 Aprilie 2017

Tehnored: D.D.

Red: O.R.G./02.05.2017

Jud. fond: Ioana-Maria Rusu, Judecătoria Cluj-Napoca